

21. apr. 1842

FAKTA

Dato:

21. apr. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 18

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 63; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 68

TRANSSKRIFTION

21 April store Bededags Aften.

Jeg maa dog ogsaa mindes denne Dag, da jeg malede Gaasetaarnet;¹ jeg har sjældent følt en saadan Glæde over noget af mit Arbeid, som over dette; det er mig som jeg havde været der, som jeg godt kjendte det, og jeg har jo aldrig seet det. Jeg kan godt føle, hvor nyttigt det er mig at male dette Stykke. – Jeg vil gaae op paa Volden nu at høre Byens mange Klokker ringe, blande mig i Sværmen og være glad, som man har Lov til, naar man har anvendt sin Dag vel. Idag er Orla Lehmann² kommet ud af sit Fængsel igjen. – –

---

¹ Statens Museum for Kunst (KMS6731; Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 114.

² Politikeren Orla Lehmann var blevet idømt tre måneders fængsel for i en tale at have kritiseret enevælden.

18. Du traædt ind. Min vinder. Ikke saae af Angst for Si.gaard, Min havde
drevet sig op for at see til ham. Jeg laas og gæd, Min sætte sig paa Kanten
af Sengen og jeg hvilede mit Hoved mod hendes brogede Bøjst, Min had
til Gud for os Børns sagde mig. Fæde var ikke mere end. Læng sad
Min hos mig, og vil aldrig glemme det, Min kyssede mig og had mig
Lægg mig til at saae, saae endnu engang til den stakkels Si.gaard og
forlad os derpaa. - Saaledes er mangen. Net gaet for mig, at jeg er saad
ind med Kinderne paa den vaade Haaedpude, og jeg talte Gud derfor.
Saa længe jeg kan gæde er der dog meget Dørlighet til hage i mig, og
det kan vel siges, at Næsten hinanden afklare, naar Bøgers tanken kan
Det paa Kinderne og vi føle os bedne, at vi ikke længere behøve afskille
og skamme os, naar vi skulle see Anden: Digt, ja, jeg kunde ønske
mit Andes Lyst som den klare Dag, og skjøndt der er Ting, jeg ikke
kan si. ge Aluenden, saa er der dog Bøttet, som jo er søgt til Mogen,
og hvad Omst, man har tilstaaet et Menneske har man tilstaaet Men-
neske slægten.

27. April, stor Dødsdags Aften.

Jeg maatte ogsaa minde denne Dag, da jeg i alle Gaaetærnet, jeg har sjæl
Bort følt en saadan Glæde over noget af mit Arbeid, som ansætte, det er mig
som jeg havde sandt det, som jeg godt kjendte det, og jeg har jo aldrig set det.
Jeg kan godt føle, hvor nyttigt det er mig at male alle Stykker. - Jeg vil gæde og
paa Valden om at høre Bøgers mange Kløkke ringe, blende mig i træmmen
og være glad, som man har det til, naar man har anvendt sin Dag vel.
Jeg er Døds Løbsom kommet ind af det Fængsel igjen. -

28. April.

Jeg var spjæst jeg har Tænke Tørrel; jeg var helt dørken med Tante Thea og
Kædet Nærgaard. Om Eftermiddagen spadsseede vi ind til Kalkbrønden, og
ogsaa Aftenen til brøgte jeg den. Megetlig kjer var den Dag mig fordi
jeg kunde see hende og tale med hende. Jeg vil og kan ikke frie til
hende; men tænke paa hende det vil jeg og glæde mig dermed. Min
maa ogsaa komme mig mere imøde, inden jeg vover at saadant Skridt,
ventlig og blid er Min, men Min er selv alene og gjør ikke noget Skridt
i Hensende til at forlaas sig, uden at have vel overvejet det, Min
er vist ogsaa alder end jeg. Bort med alle Tanker om Forlaaselse, jeg vil
saule minde Tanker til mit Maleri, min Kyselighed til hende, om jeg tør